

Hodová polka

$\text{♩} = 124$

Už vím jak to, ga - lá - neč - ko, už vím jak to

u - dě - lám, až ti vín - ka

čer-ve - né - ho do-ne-su na ho - dy k vám.

Ta - tíč - ko - vi, ma-mič - ke po - vím, mu - zi - kan - tům

vše hned za - pla - tím, s te - bu si má

naj - mi - lej - ší só - lo si aj za - tan - čím.

2. Čí sú hody, chasa výska, muzikanti im hrajú,
všecko tančí, ba aj spíva, verbujú pod máju.
[:Chlapci si aj víンka nalejú, však děvčatom také zavdajú,
tí im zase za klobúček rozmarýnek hned dajú.:]

3. Musíte mně, muzikanti, musíte mně sólo hrát,
a já půjdu za svou milou, ona chce tancovat.
[:Šak už to ví celá dědina, že je ona jak tá malina.
Taká sa mně nejvíce líbi, na světě je jediná.:]